

فرویدون نوزاد

لاهیجان

واژه‌های اوستائی و پهلوی

در لهجه اصیل و دلنشیں گیلکی

دیرگاهی است که شاهد شکست لهجه شیرین و اصیل و کهنسال گبکلی و حتی لهجه‌های زیبای دیگر از لهجه هفت جوش و جدید الولاده تهرانی هستیم و این مایه بسی تأصیف است زیرا هر قدر این شکست سریع‌تر صورت گیرد بهمان نسبت و حتی چند بار بیشتر غنای زبان شیرین پارسی به کاستی نزدیک خواهد شد و این مخصوصیتی است غیرقابل جیران.

شاید عده‌ای لهجه فاقد اصالت تهرانی را با زبان فارسی اشتباه گرفته و شکست لجه‌های دیرسال ایران را در مقابل آن امری عادی تلقی نمایند ولی این تصور بسی نادرست است بدان جهت که زبان فصح و شوق انگیزتر از موسیقی پارسی دری همان بیان ملیح فردوسی و رودکی و دقیقی و نظامی و بیهقی و مسعود سعد سلمان و بزرگان دیگری چون این سخن سالاران گرانقدر است والبته با فرهنگی جامع و دستوری کامل و هیچگاه نیز با لهجه‌ها که فرزندان پاک نهادش هستند سر کین و پیکار ندارد.

از اواخر دوران صفویه که دهکوره تیران یا تهران روی به آبادی نهاد و در اواسط دوران زنده به صورت شهری درآمد و بالاخره در عصر قاجار شایستگی پایتحث شدن را پیدا نمود مورد هجوم مهاجرین شهرستان‌ها قرار

گرفت، این مهاجرین با لهجه‌های مختلف خود کمتر میتوانستند درک مقصود هم‌دیگر را بنمایند و با درهم‌ریزی لهجه‌ها و افزودن چاشنی‌هایی از فارسی شکسته به این درهم ریخته لهجه فعلی تهرانی را ساختند، این لهجه به سبب عدم اصالت و وسعت درپذیرش و اژه‌های بیگانه بدون هیچ تناسبی ناگزیر بوده و هرچه زمان بیشتری باو میگذرد بیشتر رنگ پذیر می‌شود و طبعاً با چنین وضعی نمی‌تواند با اصالت لهجه‌های کردی و گیلکی و طبری سازش داشته باشد و چیرگی سریع آن را به لهجه‌ها باید در روحیه ظاهر پسند و مقلد مردم زمان جستجو نمود، باید در ازین وقتن بعد مسافت و سرعت ارتباط و ازدیاد مسافرتها و عدم توجه رساننده‌های گروهی یافت.

بدون تردید لهجه گجلکی (طالشی، گالشی، فومنی، لاهیجانی، رانکوهی، دیلمی و بالاخره قسمتی از طبری) قدمت فراوان و همسال ما نه بیاد تمدن ایران دارد و در خویشاوندی این لهجه ژرف و پرمایه با گویش‌های روستائی و پهلوی شکی وجود ندارد، واژه‌هایی در زبان اوستائی و پهلوی داریم که بصورت اصلی یا تحریفی مختصر در لهجه گبلکی موجود است که برای نمونه در زیر می‌آوریم تاشنامه‌لهجه شیرین گیلکی را پیش روی پژوهندگان فاضل بگشائیم، باشد این نمودار موجبی شود که اولاً بی‌جهت به زوال لهجه‌ها نکوشند ثانیاً اقدام به تحقیقات فاضلانه لهجه‌شناسی گردد، مسئله‌ای که در ادبیات ایران کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

در زبان پارسی واژه‌های زیادی از زبان تازی ریشه دوانیده که اگر همسان آن را در پارسی نداشته باشیم بی‌شك در لهجه‌های کردی و لری و گبلکی و طبری داریم و برای پراستن زبان خود نیز باید از این لهجه‌ها استفاده نمائیم و حتی با حفظ این لهجه‌ها می‌توانیم معنی واژه‌هایی از زبانهای اوستائی و

پهلوی که تاکنون روشن نشده آگاه گردیدم و با این وصف چه مایه تأسف است که شهرست اانی‌ها دانسته دارند لهجه بی ارزش تهرانی را جایگزین لهجه بومی خود مینمایند و بدآن فخر می‌کنند که خوب تهرانی سخن می‌گویند نه خوب و درست به زبان شیرین و فصیح مادریشان پارسی.

بحث را با ارائه نمونه‌هایی از واژه‌های مشابه اوستائی و پهلوی و گیلکی دذیر به پایان می‌بریم

گیلکی

اوستائی و پهلوی

ارسو Arsu	اشک
ارز Arz	ارزش، قیمت، بها
وریس Varis	ریسمان، طناهی که از کاه برنج باشه می‌شود
اشان Asan	اینها ضمیر متصل سوم شخص جمع

اوشان Usan	آنها ضمیر سوم شخص جمع
اشنتن Esnufjen	شبدن
اور Avar	این طرف، این‌سوی

اوور Aovar	آن سوی، آن طرف
اووه Uveh	ناخوب، دردآور، سوزناک، بد
بل Bel	دندان‌گراز، دندانهای انیاب
بش Bes	بی‌جا، بی‌هده، لغو، میانه‌تهی، خالی، بی ارزش

بولند Buland دراز، کشیده، بلند

ارس Ars	اشک
ارز Arz	ارزش، ارج، بها
ارویس Arvis	ریسمان، رسن، طناب
اشان Asan	ضمیر متصل سوم شخص جمع

اوشان Avesan	ضمیر سوم شخص جمع، ایشان
اشتوتن Asnotan	شندن، شنیدن
اورون Avaron	این‌سوی، این‌طرف آنسوی
اووه Aveh	ضدخوب، بد، ناخوب

بل Bel	بیل، خاک انداز
بش Bes	رنج، اندوه، غم، بد بختی
بولند Buland	دراز، بلند

بوز Buz بز ، پاشنه‌پا	بوز Buz بز
چمبر Cambar حلقه ، دایره	چمبر Cambar حلقه، زینت و پوشش
حلقه مانندی که روی سرمه گذارند	
چیش Cis شاش ، ادرار ، پیش‌باب	چیش Camie شاش ، ادرار
چیشتہ Cisth مزه پیش غذا	چاشیشن Casisn مزه
چیشن Cistan چشیدن ، مزه چیزی را دریافت	چیشن Casisn چشیدن ، مزه چیزی را دریافت
دارواچوک Dar-Uaeuk بالا رونده از درخت	دارواچیک Dar-Vacik داربازی ،
یا از تیر و ستون پدان ترتیب که بالا رونده	چوب بازی ، نوعی بازی
محکم به درخت چسبیده و با کمک دستها و پای	
ها از آن بالا رود ، واژه‌ایست مرکب و گمان	
دارم به معنی درست در لهجه گیلکی باقی	
ماقده باشد	
داشتارایی Dastdarayi حفاظت ، نگاهداری	داشتاریه Dastarih داشتاری ، تملک
و مراقبت بواب خود ، دور از گزند حفظ کردن	نگاهداری ، مراقبت
دووستن Dovastan دویدن ، (مصدر)	دویستان Davistan دویدن ، شتاب کردن
دوزشتن Dozastan نفوذ کردن پدرون چیزی ،	دزیشن Dazisan داغ کردن پوست
راه یافتن به درون ، جای گشودن در میان چیزی	با آهن ، سوختگی
یا جمعیتی ، رسخ کردن به افکار و اندیشه افراد	دزیتن Dazitan داغ کردن ، سوزاندن
دسهستان Desahastan تغییر شکل دادن باقلی	دسيهستان Desihastan شکل بدزیر
خشک وقتیکه درآب خیس پخورد ، هر دانه خشکی	شدن فرم گرفتن
که در آب خیس خورده و ترش شده باشد .	
دیلوچی Dilsojji دلسوزی ، ترجم ، مهربانی	دیلوچک Dilsocak دلسوزی !
همدردی ، ترجم ، مهربانی	
دوارستان Dvarastn ردشدن به سرعت ، گذشتن ، رفت	دواریستان Dvaristan رفت ، دویدن
	گریختن

فوجهتن یا فورجستن Forjahastan سرباز کردن کورکها و دمل‌ها و جهیدن ریم و چرک از آن، خروج یا جوش غیرحیوانی گودر Gaudar گوساله کس Ges گیس و گیسوی باقته، موی رشتدرشته باقته زن

میر Mez شاش و باتوجه به اینکه گومز لغت مرکب است میتوان باقیماندن و اصالت لغت‌مزرا در لهجه گیلگی یافت.

ها Hasa هم اکنون، بیدرنگ، فورآ کج Kaj ابریشم خام

کرک Kark مرغ، ماکیان، مرغیکه تازه به مرحله تخم‌گذاری رسیده باشد.

کشکرت Kaskarač کلاع‌زاغی، نوعی زاغ

کش Kas آغوش، بغل، پهلو، زاویه، گوش، دفعه‌ای، تعداد، کشاله‌های ران، طول و تنعیل دادن، کشیدن

لاخ Lax سوراخ‌گوش

والیشن Va-Listan لیسیدن، زبان بر چیزی کشیدن

میانچه Miyanca میان دویا، محل اتصال دویا از قسمت بالای ران

نیهال Nihal نهال

نیاشتن Nisastan نشاندن، نهادن، موضع دادن، برقرار کردن، انتقال نشا از خزانه به مزوعه برنج

اویختن Opəxtan پیچیدن، لفاف کردن، باشلاق یا طناب طوری کسی را زدن که شلاق پدورتش بپیچیده شود.

فرجستان Frajastan خارج شدن، بیرون‌آمدن، شناختن

گثوتر Gautar گوساله کس Ges گیس، گیسو، موی باقته

گومز Gomaz بول‌گاو، شاش‌گاو که در مراسم تطهیر‌بکار می‌رود

هن Has فورآ، بلا فاصله کج Kac ابریشم خام کرک Kark-g مرغ، مرغ خانگی

کاسکنک Kaskenak زاغ، کلاع زاغی، کلاع‌خاره کش Kas زیر بغل، بغل، سینه، پهلو پهلو

لان Lan سوراخ گوش لیشن Listan لستن، لیسیدن

میانچیک Niyancik وسط، میانه

نیهال Nihal نهال نیاشتن Nisastan نشاندن، گذاشتن، برقرار کردن، موضع دادن

اویختن Obaxtan مقدار کردن، مقرر کردن، تخصص دادن، خراب کردن

ایشاردن Ismardun شمردن حساب کردن

شہ Se عرق لطینی را گویند که بر شیشه خنک مجاورت هوای گرم نشیند ، عرقی که برگ را مرطوب نماید شبتم ، شهنم نشسته بردشت ، عرقی که بنگاه برقهره و بدن انسان به انگیزه ای نیک یا بد نشیند ، خواهد رفت -

تاشتن Tastan تراشیدن ، تراش دادن ، آفریدن خلق کرن ، ایجاد کردن ، الایهای را با ابزار تیز برداشت

تخل Taxi تlux ، امروزه شکل اصلی خود را از دست داده و بیشتر بصورت تlux استعمال می شود

اوشن Usan آنها

واز Vaz جوش ، برش ، پریدن از نقطه ای به نقطه ای

واشکافتن Vaskaftan باز کردن ، پر ملا نمودن آشکار ساختن

ایشکوختن Jskuftan شکفتن ، باز شدن ، بهت آمدن

زاك Zak فرزند ، اولاد

اوشمارت Osmartan شمردن ، حساب کردن

شہ Se جو ، در روتاهای اصفهان بدسته گندم یا جو که در کنار جوی ها می کارند اوشه Use گویند

تاشیتن Tasitan آفریدن ، خلق کردن ، ایجاد کردن ، بریدن ، تراشیدن ، شکل دادن ، قالب کردن

تخل Taxl تlux ، در گوش اوزی بندر عباس Tahr گفتہ می شود . اوشان Usan آنها ، ایشان را ، به ایشان

واز Vaz پرواز ، حرکت ، جنبش ، جوش ویشکافتن Viskuftan شکفتن ، باز شدن

ویشکوفتن Viskaftan شکفتن ، شکوفه کردن

زاك Zak تولید ، توالد ، فرزند

بدیهی است اگر پژوهش کاملی صورت پذیرد و بیزگی های زیادی در لهجه ها برای غنای هرچه بیشتر زبان پارسی خواهیم بافت ، بخوبی روشن می شود لهجه

زیبا و پراحسام گیلکی که متأسفانه از تحمیل سنگین لهجه هفت‌جوش تهرانی به سرنوشت ناخوشایندی دچار شده است چه نقشی را در وسعت زبان پارسی میتواند ایفا نماید:

روانشاد پورداد، صاحب نظر معتقد بود « ارزش مخصوص گیلکی بطور عموم در این است که علائم لهجات قدم بیشتر در آن باقی مانده است بسیاری از لغات پهلوی در گیلکی بجا مانده و در لهجه‌های دیگر ایرانی کمتر به آنها برخی خوریم » حالا چرا چنین لهجه‌ای را صاحبان واقعی آن دارند از دست میدهند معلوم نیست.

روزی آگه شوی ازحال دلم ای صیاد که به کنج قسم نیست بجز مشت پری

زردشت در یکی از این قرون باستانی ظاهرآ در اواسط هزاره اول قبل از میلاد بظهور رسید و آریانهای متمدن و شهرنشین را که اندک اندک از زیر بار خوارافت سکنه قدیم بومی و موهومات اجدادی قبایل آریانی بیرون میآمدند بپرستش آئین جدیدی که مبتنی بر قواعد منطقی و مبادی اخلاقی باشد دعوت کرد و دستگاه پیشوایان و کاهنان عقاید خرافی پرست را که بنام (معان) معروف (تاریخ ادیان) بود برچید.